

ZDRUŽENO BESEDILO MLI IN KONVENCIJE MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO KRALJEVINE TAJSKE O IZOGIBANJU DVOJNEGA OBDAVČEVANJA IN PREPREČEVANJU DAVČNIH UTAJ V ZVEZI Z DAVKI OD DOHODKA

Splošno opozorilo glede dokumenta z združenim besedilom

V tem dokumentu je predstavljeno združeno besedilo za uporabo Konvencije med Vlado Republike Slovenije in Vlado Kraljevine Tajske o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka, podpisane 11. julija 2003 ("konvencija"), kot je prilagojena z Večstransko konvencijo o izvajanju z mednarodnimi davčnimi sporazumi povezanih ukrepov za preprečevanje zmanjševanja davčne osnove in preusmerjanja dobička, ki jo je Republika Slovenija podpisala 7. junija 2017, Kraljevina Tajska pa 9. februarja 2022 ("MLI").

Ta dokument je bil pripravljen na podlagi stališča Republike Slovenije glede MLI, po ratifikaciji predloženega depozitarju 22. marca 2018, in stališča Kraljevine Tajske glede MLI, po ratifikaciji predloženega depozitarju 31. marca 2022. Ti stališči glede MLI se lahko spremenita, kot je določeno v MLI. Spremembe stališč glede MLI bi lahko spremenile učinke MLI na konvencijo.

Verodostojna pravna besedila konvencije in MLI imajo prednost ter ostajajo veljavna pravna besedila.

Določbe MLI, ki se uporabljajo glede določb konvencije, so v celotnem besedilu tega dokumenta navedene v okvirih v sklopu relevantnih določb konvencije. Okviri, ki vsebujejo določbe MLI, so bili na splošno umeščeni skladno z vrstnim redom določb Vzorčne davčne konvencije OECD 2017.

Besedila določb MLI so bila spremenjena zaradi uskladitve terminologije, ki je uporabljena v MLI, s terminologijo, ki je uporabljena v konvenciji (kot je "zajeti davčni sporazum" in "konvencija", "pogodbene jurisdikcije" in "države pogodbenice"), da bi se olajšalo razumevanje določb MLI. Spremembe terminologije so namenjene izboljšanju berljivosti dokumenta in niso namenjene spreminjanju vsebine določb MLI. Podobno so bili spremenjeni deli določb MLI, ki opisujejo obstoječe določbe konvencije: zaradi lažje berljivosti je bilo opisno besedilo nadomeščeno s pravnimi sklici na obstoječe določbe.

V vseh primerih je treba sklice na določbe konvencije ali na konvencijo razumeti, kot da se nanašajo na konvencijo, kot je prilagojena z določbami MLI, če so se take določbe MLI začele uporabljati.

Napotila

Verodostojna pravna besedila MLI in konvencije so v Republiki Sloveniji dostopna v Uradnem listu Republike Slovenije, št. 12/04-MP in 2/18-MP (<https://www.uradni-list.si>).

Stališče Republike Slovenije glede MLI, po ratifikaciji predloženo depozitarju 22. marca 2018, ter stališče Kraljevine Tajske glede MLI, po ratifikaciji predloženo depozitarju 31. marca 2022, je dostopno na [spletni strani depozitarja MLI \(OECD\)](#).

Opozorilo o začetku uporabe določb MLI

Določbe MLI, ki se uporabljajo za konvencijo, se ne začnejo uporabljati z istimi dnevi, kot izvirne določbe konvencije. Vsaka od določb MLI se lahko začne uporabljati z različnimi dnevi, odvisno od vrst relevantnih davkov (davki, odtegnjeni pri viru, ali drugi obračunani davki) ter od odločitev Republike Slovenije in Kraljevine Tajske v njunih stališčih glede MLI.

Datuma deponiranja listin o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi: 22. marec 2018 za Republiko Slovenijo in 31. marec 2022 za Kraljevino Tajsko.

Začetek veljavnosti MLI: 1. julij 2018 za Republiko Slovenijo in 1. julij 2022 za Kraljevino Tajsko.

Določbe MLI se v zvezi s konvencijo začnejo uporabljati:

- v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, od zneskov, plačanih ali pripisanih nerezidentom, kadar se dogodek, zaradi katerega nastane taka obdavčitev, zgodi 1. januarja 2023 ali po njem;
- v zvezi z vsemi drugimi davki, ki jih obračunata državi pogodbenici, za davke, ki se obračunajo za davčna obdobja, ki se začnejo 1. januarja 2023 ali po njem.

K O N V E N C I J A

MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO KRALJEVINE TAJSKE O IZOGIBANJU DVOJNEGA OBDAVČEVANJA IN PREPREČEVANJU DAVČNIH UTAJ V ZVEZI Z DAVKI OD DOHODKA

Vlada Republike Slovenije in Vlada Kraljevine Tajske sta se

[NADOMEŠČENO s prvim odstavkom 6. člena MLI] [v želji, da bi sklenili konvencijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka,]

Naslednji prvi odstavek 6. člena MLI nadomešča besedilo v preambuli te konvencije, ki se nanaša na namen odpraviti dvojno obdavčevanje:

6. ČLEN MLI – NAMEN ZAJETEGA DAVČNEGA SPORAZUMA

z namenom odprave dvojnega obdavčevanja v zvezi z davki, ki jih zajema *ta konvencija*, ne da bi se ustvarile možnosti za neobdavčitev ali zmanjšanje obdavčitve z davčnimi utajami ali izogibanjem davkom (vključno z izkoriščanjem ugodnejših mednarodnih sporazumov zaradi pridobitve ugodnosti, ki jih zagotavlja *konvencija*, za posredne koristi rezidentov tretjih jurisdikcij),

sporazumeli:

1. člen

OSEBE, ZA KATERE SE UPORABLJA KONVENCIJA

Ta konvencija se uporablja za osebe, ki so rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.

2. člen

DAVKI, ZA KATERE SE UPORABLJA KONVENCIJA

1. Ta konvencija se uporablja za davke od dohodka, ki se uvedejo v imenu države pogodbenice ali njenih političnih enot ali lokalnih oblasti, ne glede na način njihove uvedbe.
2. Za davke od dohodka se štejejo vsi davki, uvedeni na celoten dohodek ali na sestavine dohodka, vključno z davki od dobička iz odtujitve premičnin ali nepremičnin, davki od celotnega zneska mezd ali plač, ki jih plačujejo podjetja, ter davki na zvišanje vrednosti kapitala.
3. Obstoječi davki, za katere se uporablja konvencija, so zlasti:
 - a) v Sloveniji:
 - i) davek od dobička pravnih oseb in
 - ii) davek od dohodka posameznikov, vključno z mezdami in plačami, dohodkom iz kmetijskih dejavnosti, dohodkom iz poslovanja, dobičkom iz kapitala in dohodkom iz nepremičnin in premičnin

(v nadaljevanju "slovenski davek");

b) na Tajskem:

i) davek od dohodka in

ii) davek od dohodka od nafte

(v nadaljevanju "tajski davek").

4. Konvencija se uporablja tudi za enake ali vsebinsko podobne davke, ki se uvedejo po datumu podpisa konvencije dodatno k obstoječim davkom ali namesto njih. Pristojna organa držav pogodbenic drug drugega uradno obvestita o vseh bistvenih spremembah njihovih davčnih zakonodaj.

3. člen

SPLOŠNA OPREDELITEV IZRAZOV

1. V tej konvenciji, razen če sobesedilo ne zahteva drugače:

- a) izraz "Slovenija" pomeni Republiko Slovenijo, in ko se uporablja v zemljepisnem smislu, ozemlje Slovenije, vključno z morskim območjem, morskim dnom in podzemljem ob teritorialnem morju, na katerem lahko Slovenija izvaja svoje suverene pravice in jurisdikcijo v skladu s svojo domačo zakonodajo in mednarodnim pravom;
- b) izraz "Tajska" pomeni Kraljevino Tajsko in vključuje morsko območje ob teritorialnem morju Kraljevine Tajske, ki je bilo določeno ali se lahko po tajski zakonodaji in v skladu z mednarodnim pravom določi kot območje, na katerem lahko Kraljevina Tajska uresničuje svoje pravice v zvezi z morskim dnom in podzemljem ter njunimi naravnimi viri;
- c) izraza "država pogodbenica" in "druga država pogodbenica" pomenita, kot zahteva sobesedilo, Slovenijo ali Tajsko;
- d) izraz "oseba" vključuje posameznika, družbo in katero koli drugo telo, ki združuje več oseb, kakor tudi kateri koli subjekt, ki se po davčni zakonodaji te ali druge države pogodbenice šteje za davčnega zavezanca;
- e) izraz "družba" pomeni katero koli korporacijo ali kateri koli subjekt, ki se za davčne namene obravnava kot korporacija;
- f) izraza "podjetje države pogodbenice" in "podjetje druge države pogodbenice" pomenita podjetje, ki ga upravlja rezident države pogodbenice, in podjetje, ki ga upravlja rezident druge države pogodbenice;
- g) izraz "davek" pomeni, kot zahteva sobesedilo, slovenski ali tajski davek;
- h) izraz "mednarodni promet" pomeni prevoz z ladjo ali letalom, ki ga opravlja podjetje države pogodbenice, razen če ladja ali letalo ne opravlja prevozov samo med kraji v drugi državi pogodbenici;

- i) izraz "pristojni organ" pomeni:
 - i) v Sloveniji Ministrstvo za finance Republike Slovenije ali pooblaščenega predstavnika tega ministrstva;
 - ii) na Tajskem ministra za finance ali njegovega pooblaščenega predstavnika;
- j) izraz "državljan" pomeni:
 - i) posameznika, ki ima državljanstvo države pogodbenice;
 - ii) pravno osebo, osebno družbo, združenje in kateri koli drug subjekt, katerega status izhaja iz veljavne zakonodaje države pogodbenice.

2. Ko država pogodbenica uporablja konvencijo, ima kateri koli izraz, ki v njej ni opredeljen, razen če sobesedilo ne zahteva drugače, pomen, ki ga ima po pravu te države za namene davkov, za katere se uporablja konvencija.

4. člen

REZIDENT

1. V tej konvenciji izraz "rezident države pogodbenice" pomeni osebo, ki je po zakonodaji te države dolžna plačevati davke zaradi svojega stalnega prebivališča, prebivališča, kraja ustanovitve (registracije), sedeža uprave ali katerega koli drugega podobnega merila, in vključuje tudi to državo in katero koli njeno politično enoto ali lokalno oblast. Ta izraz pa ne vključuje osebe, ki je dolžna plačevati davke v tej državi samo v zvezi z dohodki iz virov v tej državi.

2. Kadar je zaradi določb prvega odstavka posameznik rezident obeh držav pogodbenic, se njegov status določi tako:

- a) šteje se za rezidenta države, v kateri ima na razpolago stalno prebivališče; če ima na razpolago stalno prebivališče v obeh državah, se šteje za rezidenta države, s katero ima tesnejše osebne in ekonomske odnose (središče življenjskih interesov);
- b) če ni mogoče opredeliti države, v kateri ima središče življenjskih interesov, ali če nima v nobeni od držav na razpolago stalnega prebivališča, se šteje za rezidenta države, v kateri ima običajno bivališče;
- c) če ima običajno bivališče v obeh državah ali v nobeni od njiju, se šteje za rezidenta države, katere državljan je;
- d) če je državljan obeh držav ali nobene od njiju, si pristojna organa držav pogodbenic prizadevata vprašanje rešiti s skupnim dogovorom.

3. Kadar je zaradi določb prvega odstavka oseba, ki ni posameznik, rezident obeh držav pogodbenic, pristojna organa držav pogodbenic vprašanje rešita s skupnim dogovorom in določita način uporabe sporazuma za tako osebo.

5. člen
STALNA POSLOVNA ENOTA

1. V tej konvenciji izraz "stalna poslovna enota" pomeni stalno mesto poslovanja, prek katerega v celoti ali delno poteka poslovanje podjetja.
2. Izraz "stalna poslovna enota" še posebej vključuje:
 - a) sedež uprave,
 - b) podružnico,
 - c) pisarno,
 - d) tovarno,
 - e) delavnico,
 - f) rudnik, nahajališče nafte ali plina, kamnolom ali kateri koli drug kraj pridobivanja naravnih virov in
 - g) skladišče v povezavi z osebo, ki drugim zagotavlja skladiščne prostore.
3. Izraz "stalna poslovna enota" vključuje tudi:
 - a) gradbišče, projekt gradnje, montaže ali postavitve ali dejavnosti nadzora v zvezi z njimi, kadar tako gradbišče, projekt ali dejavnosti skupno trajajo več kot šest mesecev;
 - b) opravljanje storitev, vključno s svetovalnimi storitvami, ki jih opravlja podjetje ene od držav pogodbenic s svojimi zaposlenimi ali z drugim osebjem, če se tovrstne dejavnosti za isti projekt ali projekt, ki je povezan z njim, v drugi državi pogodbenici izvajajo v obdobju ali obdobjih, ki skupno trajajo več kot šest mesecev v katerem koli obdobju dvanajstih mesecev.
4. **[PRILAGOJENO z drugim odstavkom 13. člena MLI]** [Ne glede na prejšnje določbe tega člena se šteje, da izraz "stalna poslovna enota" ne vključuje:
 - a) uporabe prostorov samo za skladiščenje, razstavljanje ali dostavo dobrin ali blaga, ki pripada podjetju;
 - b) vzdrževanja zaloge dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, samo za skladiščenje, razstavljanje ali dostavo;
 - c) vzdrževanja zaloge dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, samo za predelavo, ki jo opravi drugo podjetje;
 - d) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za nakup dobrin ali blaga za podjetje ali zbiranje informacij za podjetje;
 - e) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za opravljanje kakršne koli druge pripravljalne ali pomožne dejavnosti za podjetje;
 - f) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za kakršno koli kombinacijo dejavnosti, omenjenih v pododstavkih a) do e), če je splošna dejavnost stalnega mesta poslovanja, ki je posledica te kombinacije, pripravljalna ali pomožna.]

Naslednji drugi odstavek 13. člena MLI prilagaja četrti odstavek 5. člena te konvencije:

**13. ČLEN MLI – UMETNO IZOGIBANJE STATUSU STALNE POSLOVNE ENOTE Z UPORABO
IZJEM ZA POSEBEJ NAVEDENE DEJAVNOSTI
(Možnost A)**

Ne glede na 5. člen konvencije se šteje, da izraz »stalna poslovna enota« ne vključuje:

- a) dejavnosti, ki so posebej navedene v *četrtem odstavku 5. člena konvencije* kot dejavnosti, za katere se šteje, da ne pomenijo stalne poslovne enote, ne glede na to, ali je ta izjema od statusa stalne poslovne enote odvisna od tega, ali je ta dejavnost pripravljalna ali pomožna,
- b) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za opravljanje katere koli dejavnosti, ki ni opisana v pododstavku a, za podjetje,
- c) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za katero koli kombinacijo dejavnosti, omenjenih v pododstavkih a in b,

če je taka dejavnost ali v primeru pododstavka c celotna dejavnost stalnega mesta poslovanja pripravljalna ali pomožna.

Naslednji četrti odstavek 13. člena MLI se uporablja za četrti odstavek 5. člena te konvencije, kot je prilagojen z drugim odstavkom 13. člena MLI:

**13. ČLEN MLI – UMETNO IZOGIBANJE STATUSU STALNE POSLOVNE ENOTE Z UPORABO
IZJEM ZA POSEBEJ NAVEDENE DEJAVNOSTI**

Četrti odstavek 5. člena konvencije, kot je prilagojen z drugim odstavkom 13. člena MLI, se ne uporablja za stalno mesto poslovanja, ki ga uporablja ali vzdržuje podjetje, če to podjetje ali tesno povezano podjetje opravlja poslovne dejavnosti na istem ali drugem kraju v isti državi pogodbenici in:

- a) to mesto ali drugo mesto pomeni stalno poslovno enoto za podjetje ali tesno povezano podjetje v skladu z določbami 5. člena konvencije, ali
- b) celotna dejavnost, ki je posledica kombinacije dejavnosti, ki jih opravljata ti dve podjetji na istem mestu ali isto podjetje ali tesno povezana podjetja na dveh mestih, ni pripravljalna ali pomožna,

pod pogojem, da so poslovne dejavnosti, ki jih opravljata ti dve podjetji na istem mestu ali isto podjetje ali tesno povezana podjetja na dveh mestih, dopolnilne funkcije, ki so del celovitega poslovanja.

5. Ne glede na določbe prvega, drugega in tretjega odstavka, kadar oseba – ki ni zastopnik z neodvisnim statusom, za katerega se uporablja šesti odstavek – v državi pogodbenici deluje v imenu podjetja druge države pogodbenice, se za to podjetje šteje, da ima v prvi omenjeni državi stalno poslovno enoto, če taka oseba:

- a) **[NADOMEŠČENO s prvim odstavkom 12. člena MLI]** [ima in običajno uporablja v prvi omenjeni državi pooblastilo za sklepanje pogodb v imenu podjetja, razen če njene dejavnosti niso omejene na nakup dobrin in blaga za podjetje;]

Naslednji prvi odstavek 12. člena MLI nadomešča pododstavek a petega odstavka 5. člena te konvencije (in uvodno besedilo k pododstavkom a, b in c petega odstavka 5. člena te konvencije, a le v zvezi s pododstavkom a petega odstavka 5. člena te konvencije):

12. ČLEN MLI – UMETNO IZOGIBANJE STATUSU STALNE POSLOVNE ENOTE S KOMISIJSKIMI ARANŽMAJI IN PODOBNIMI STRATEGIJAMI

Ne glede na 5. člen konvencije, vendar ob upoštevanju drugega odstavka 12. člena MLI, kadar oseba deluje v državi pogodbenici za podjetje in pri tem običajno sklepa pogodbe ali ima običajno vodilno vlogo, kar vodi k sklepanju pogodb, ki se sklepajo rutinsko, ne da bi jih podjetje bistveno spreminjalo, in so te pogodbe:

- a) v imenu podjetja, ali
- b) za prenos lastništva nad premoženjem v lasti tega podjetja ali premoženja, ki ga podjetje lahko uporablja, ali za podelitev pravice do uporabe takega premoženja, ali
- c) za storitve, ki jih to podjetje opravlja,

se za to podjetje šteje, da ima stalno poslovno enoto v tej državi pogodbenici v zvezi s katerimi koli dejavnostmi, ki jih ta oseba prevzame za podjetje, razen če se zaradi teh dejavnosti, če bi jih podjetje opravljal preko svojega stalnega mesta poslovanja v tej državi pogodbenici, to stalno mesto poslovanja ne bi štelo za stalno poslovno enoto v skladu z opredelitvijo stalne poslovne enote v določbah 5. člena konvencije.

- b) nima takega pooblastila, pač pa v prvi omenjeni državi običajno vzdržuje zaloge dobrin ali blaga, ki pripadajo podjetju, iz katerih redno dobavlja v imenu podjetja, ali
- c) nima takega pooblastila, pač pa v prvi omenjeni državi običajno pridobiva naročila izključno ali skoraj izključno za podjetje ali za podjetje in druga podjetja, ki jih to podjetje nadzoruje ali ima v njih obvladujoči delež.

6. [NADOMEŠČENO z drugim odstavkom 12. člena MLI, a le v zvezi s pododstavkom a petega odstavka 5. člena te konvencije, kot je prilagojen s prvim odstavkom 12. člena MLI] [Ne šteje se, da ima podjetje države pogodbenice stalno poslovno enoto v drugi državi pogodbenici samo zato, ker opravlja posle v tej državi prek posrednika, splošnega komisionarja ali katerega koli drugega zastopnika z neodvisnim statusom, če te osebe delujejo v okviru svojega rednega poslovanja. Kadar pa so dejavnosti takega zastopnika namenjene izključno ali skoraj izključno temu podjetju ali temu podjetju in drugim podjetjem, ki jih to podjetje nadzoruje ali ima v njih obvladujoči delež, se ne šteje za zastopnika z neodvisnim statusom v smislu tega odstavka, razen če gre za posle med nepovezanimi osebami.]

Naslednji drugi odstavek 12. člena MLI nadomešča šesti odstavek 5. člena te konvencije, a le v zvezi s pododstavkom a petega odstavka 5. člena te konvencije, kot je prilagojen s prvim odstavkom 12. člena MLI:

12. ČLEN MLI – UMETNO IZOGIBANJE STATUSU STALNE POSLOVNE ENOTE S KOMISIJSKIMI ARANŽMAJI IN PODOBNIMI STRATEGIJAMI

Prvi odstavek 12. člena MLI se ne uporablja, če oseba, ki deluje v državi pogodbenici za podjetje druge države pogodbenice, posluje v prvi omenjeni državi pogodbenici kot neodvisni zastopnik in deluje za podjetje v okviru tega običajnega poslovanja. Če pa oseba deluje izključno ali skoraj izključno za eno ali več podjetij, s katerimi je tesno povezana, ta oseba v zvezi s katerim koli takim podjetjem ne velja za neodvisnega zastopnika v smislu tega odstavka.

7. Dejstvo, da družba, ki je rezident države pogodbenice, nadzoruje družbo, ki je rezident druge države pogodbenice ali opravlja posle v tej drugi državi (prek stalne poslovne enote ali drugače) ali je pod nadzorom take družbe, samo po sebi še ne pomeni, da je ena od družb stalna poslovna enota druge.

Naslednji prvi odstavek 15. člena MLI se uporablja za določbe te konvencije:

15. ČLEN MLI – OPREDELITEV OSEBE, KI JE TESNO POVEZANA S PODJETJEM

Za namene določb 5. člena konvencije, je oseba tesno povezana s podjetjem, če ima na podlagi vseh ustreznih dejstev in okoliščin eden nadzor nad drugim ali pa sta oba pod nadzorom istih oseb ali podjetij. V vsakem primeru se oseba šteje za tesno povezano s podjetjem, če ima eden izmed njiju neposredno ali posredno več kakor 50 odstotkov upravičenega deleža v drugem (ali v primeru družbe več kakor 50 odstotkov seštevka glasov in vrednosti delnic družbe ali upravičenega lastniškega deleža v družbi) ali če ima druga oseba neposredno ali posredno več kakor 50 odstotkov upravičenega deleža (ali v primeru družbe več kakor 50 odstotkov seštevka glasov in vrednosti delnic družbe ali upravičenega lastniškega deleža v družbi) v osebi in podjetju.

6. člen

DOHODEK IZ NEPREMIČNIN

1. Dohodek rezidenta države pogodbenice, ki izhaja iz nepremičnin (vključno z dohodkom iz kmetijstva ali gozdarstva), ki so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.
2. Izraz "nepremičnine" ima pomen, ki ga ima po pravu države pogodbenice, v kateri je ta nepremičnina. Izraz vedno vključuje premoženje, ki je sestavni del nepremičnin, živino in opremo, ki se uporablja v kmetijstvu, gozdarstvu in ribištvu, pravice, za katere se uporabljajo določbe splošnega prava v zvezi z zemljiško lastnino, užitek na nepremičninah in pravice do spremenljivih ali stalnih plačil kot odškodnino za izkoriščanje ali pravico do izkoriščanja nahajališč rude, virov ter drugega naravnega bogastva; ladje, čolni in letala se ne štejejo za nepremičnine.
3. Določbe prvega odstavka se uporabljajo za dohodek, dosežen z neposredno uporabo, dajanjem v najem ali katero koli drugo obliko uporabe nepremičnine.

4. Določbe prvega in tretjega odstavka se uporabljajo tudi za dohodek iz nepremičnin podjetja in za dohodek iz nepremičnin, ki se uporabljajo za opravljanje samostojnih osebnih storitev.

7. člen

POSLOVNI DOBIČEK

1. Dobiček podjetja države pogodbenice se obdavči samo v tej državi, razen če podjetje ne posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej. Če podjetje posluje, kot je prej omenjeno, se lahko dobiček podjetja obdavči v drugi državi, vendar samo toliko dobička, kot se pripiše tej stalni poslovni enoti.
2. Ob upoštevanju določb tretjega odstavka, kadar podjetje države pogodbenice posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej, se v vsaki državi pogodbenici tej stalni poslovni enoti pripiše dobiček, za katerega bi se lahko pričakovalo, da bi ga imela, če bi bila različno in ločeno podjetje, ki opravlja enake ali podobne dejavnosti pod istimi ali podobnimi pogoji ter povsem neodvisno posluje s podjetjem, katerega stalna poslovna enota je.
3. Pri določanju dobička stalne poslovne enote je dovoljeno odšteti stroške, ki nastanejo za namene poslovanja stalne poslovne enote, vključno s poslovodnimi in splošnimi upravnimi stroški, ki nastanejo v državi, v kateri je stalna poslovna enota, ali drugje.
4. Če se v državi pogodbenici dobiček, ki se pripiše stalni poslovni enoti, običajno določi na podlagi določenega odstotka bruto prejemkov podjetja ali stalne poslovne enote ali na podlagi porazdelitve vsega dobička podjetja na njegove dele, nič v drugem odstavku tej državi pogodbenici ne preprečuje določiti obdavčljivega dobička z običajno porazdelitvijo; sprejeta metoda pa mora biti taka, da je rezultat v skladu z načeli tega člena.
5. Stalni poslovni enoti se ne pripiše dobiček samo zato, ker nakupuje dobrine ali blago za podjetje.
6. Za namene prejšnjih odstavkov se dobiček, ki se pripiše stalni poslovni enoti, vsako leto določi po isti metodi, razen če ni upravičenega in zadostnega razloga za nasprotno.
7. Kadar dobiček vključuje dohodkovne postavke, ki so posebej obravnavane v drugih členih te konvencije, določbe tega člena ne vplivajo na določbe tistih členov.
8. V tem členu se izraz "dobiček" nanaša na dohodek ali dobiček.

8. člen

LADIJSKI IN LETALSKI PREVOZ

1. Dohodek ali dobiček podjetja države pogodbenice iz opravljanja letalskih prevozov v mednarodnem prometu se obdavči samo v tej državi pogodbenici.

2. Dohodek ali dobiček podjetja države pogodbenice iz opravljanja ladijskih prevozov v mednarodnem prometu se lahko obdavči v drugi državi pogodbenici, vendar se davek v tej drugi državi zniža za znesek v višini 50 odstotkov tega davka.

3. Določbe prvega in drugega odstavka se uporabljajo tudi za dohodek ali dobiček iz udeležbe v interesnem združenju, mešanem podjetju ali mednarodni prevoznici.

9. člen

POVEZANA PODJETJA

1. Kadar:

- a) je podjetje države pogodbenice neposredno ali posredno udeleženo pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu podjetja druge države pogodbenice ali
- b) so iste osebe neposredno ali posredno udeležene pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu podjetja države pogodbenice in podjetja druge države pogodbenice

in v obeh primerih obstajajo ali se uvedejo med podjetjema v njunih komercialnih ali finančnih odnosih pogoji, drugačni od tistih, ki bi obstajali med neodvisnimi podjetji, se kakršen koli dohodek ali dobiček, ki bi prirastel enemu od podjetij, če takih pogojev ne bi bilo, vendar prav zaradi takih pogojev ni prirastel, lahko vključi v dohodek ali dobiček tega podjetja in ustrezno obdavči.

2. **[PRILAGOJENO s prvim odstavkom 17. člena MLI]** [Kadar država pogodbenica v dobiček podjetja te države vključuje – in ustrezno obdavči – dobiček, za katerega je bilo že obdavčeno podjetje druge države pogodbenice v tej drugi državi, in je tako vključeni dobiček dobiček, ki bi prirastel podjetju prve omenjene države, če bi bili pogoji, ki obstajajo med podjetjema, taki, kot bi obstajali med neodvisnimi podjetji, ta druga država lahko ustrezno prilagodi znesek davka, ki se v tej državi obračuna od tega dobička. Pri določanju take prilagoditve je treba upoštevati druge določbe te konvencije, pristojna organa držav pogodbenic pa se po potrebi med seboj posvetujeta.]

Naslednji prvi odstavek 17. člena MLI se uporablja in prevlada nad drugim odstavkom 9. člena te konvencije:

17. ČLEN MLI – USTREZNE PRILAGODITVE

Kadar ena država pogodbenica v dobiček podjetja te države pogodbenice vključi – in ustrezno obdavči – dobiček, za katerega je bilo že obdavčeno podjetje druge države pogodbenice v tej drugi državi pogodbenici, in je tako vključeni dobiček dobiček, ki bi prirastel podjetju prvo omenjene države pogodbenice, če bi bili pogoji, vzpostavljeni med podjetjema, taki, kakor bi jih vzpostavili neodvisni podjetji, ta druga država pogodbenica ustrezno prilagodi znesek davka, ki se v tej državi pogodbenici obračuna od tega dobička. Pri določanju take prilagoditve je treba upoštevati druge določbe te konvencije, pristojna organa držav pogodbenic pa se po potrebi med seboj posvetujeta.

10. člen

DIVIDENDE

1. Dividende, ki jih družba, ki je rezident države pogodbenice, plača rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Take dividende pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki dividende plačuje, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je upravičeni lastnik dividend rezident druge države pogodbenice, tako obračunani davek ne presega 10 odstotkov bruto zneska dividend.

Ta odstavek ne vpliva na obdavčenje družbe v zvezi z dobičkom, iz katerega se plačajo dividende.

3. Izraz "dividende", kot je uporabljen v tem členu, pomeni dohodek iz delnic, rudniških delnic, ustanoviteljskih delnic ali drugih pravic do udeležbe v dobičku, ki niso terjatve, in tudi dohodek iz drugih korporacijskih pravic, ki se davčno obravnava enako kot dohodek iz delnic po zakonodaji države, katere rezident je družba, ki dividende deli.

4. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik dividend, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki dividende plačuje, prek stalne poslovne enote v njej ali opravlja v tej drugi državi samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej ter je delež, v zvezi s katerim se dividende plačajo, dejansko povezan s tako stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.

5. Kadar dobiček ali dohodek družbe, ki je rezident države pogodbenice, izhaja iz druge države pogodbenice, ta druga država ne sme uvesti nobenega davka na dividende, ki jih plača družba, razen če se te dividende plačajo rezidentu te druge države ali če je delež, v zvezi s katerim se take dividende plačajo, dejansko povezan s stalno poslovno enoto ali stalno bazo v tej drugi državi, niti ne sme uvesti davka od nerazdeljenega dobička na nerazdeljeni dobiček družbe, tudi če so plačane dividende ali nerazdeljeni dobiček v celoti ali delno sestavljeni iz dobička ali dohodka, ki nastane v taki drugi državi. Nobena določba te konvencije se ne more razlagati tako, kot da državi pogodbenici preprečuje obdavčiti dobiček, ki ga stalna poslovna enota v njej prenese iz države pogodbenice v skladu z določbami njene domače zakonodaje, vendar tako obračunani davek v nobenem primeru ne sme presegati davka, ki se za dividende obračuna v državi pogodbenici v skladu z določbami drugega odstavka tega člena.

11. člen

OBRESTI

1. Obresti, ki nastanejo v državi pogodbenici in se izplačajo rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Take obresti pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je upravičeni lastnik obresti rezident druge države pogodbenice, tako obračunani davek ne presega:

- a) 10 odstotkov bruto zneska obresti, če jih prejme finančna institucija (vključno z zavarovalnico);
- b) 15 odstotkov bruto zneska obresti v vseh drugih primerih.

3. Ne glede na določbe drugega odstavka so obresti, ki nastanejo v državi pogodbenici in se rezidentu druge države pogodbenice plačajo za posojilo, ki ga je dala ali je zanj dala poroštvo:

- a) v Sloveniji:
 - i) Vlada Republike Slovenije,
 - ii) katera koli politična enota ali lokalna oblast,
 - iii) Banka Slovenije,
 - iv) Slovenska izvozna družba,
 - v) katera koli institucija, za katero se vsakokrat dogovorita državi pogodbenici;
- b) na Tajskem:
 - i) Vlada Tajske,
 - ii) katera koli politična enota ali lokalna oblast,
 - iii) Banka Tajske,
 - iv) Izvozno-uvozna banka Tajske,
 - v) Državna hranilnica,
 - vi) Državna stanovanjska banka,
 - vii) katera koli institucija, za katero se vsakokrat dogovorita državi pogodbenici,

oproščene davka v prvi omenjeni državi.

4. Izraz "obresti", kot je uporabljen v tem členu, pomeni dohodek iz vseh vrst terjatev ne glede na to, ali so zavarovane s hipoteko, in ne glede na to, ali imajo pravico do udeležbe v dolžnikovem dobičku, in še posebej dohodek iz državnih vrednostnih papirjev ter dohodek iz obveznic ali zadolžnic, vključno s premijami in nagradami od takih vrednostnih papirjev, obveznic ali zadolžnic, kakor tudi vsak dohodek, ki se po davčni zakonodaji države pogodbenice, v kateri takšen dohodek nastane, obravnava kot dohodek od denarnih posojil. Kazni zaradi zamude pri plačilu se za namen tega člena ne štejejo za obresti.

5. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik obresti, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, v kateri obresti nastanejo, prek stalne poslovne enote v njej ali opravlja v tej drugi državi samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej ter je terjatev, v zvezi s katero se obresti plačajo, dejansko povezana s tako stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.

6. Šteje se, da obresti nastanejo v državi pogodbenici, kadar je plačnik ta država, politična enota, lokalna oblast ali rezident te države. Kadar pa ima oseba, ki plačuje obresti, ne glede na to, ali je rezident države pogodbenice, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto ali stalno

bazo, v zvezi s katero je nastala zadolžitev, za katero se plačajo obresti ter take obresti krije taka stalna poslovna enota ali stalna baza, se šteje, da take obresti nastanejo v državi, v kateri je stalna poslovna enota ali stalna baza.

7. Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med njima in drugo osebo znesek obresti glede na terjatev, za katero se plačajo, presega znesek, za katerega bi se sporazumela plačnik in upravičeni lastnik, če takega odnosa ne bi bilo, se določbe tega člena uporabljajo samo za zadnji omenjeni znesek. V takem primeru se presežni del plačil še naprej obdavčuje v skladu z zakonodajo vsake države pogodbenice, pri čemer je treba upoštevati druge določbe te konvencije.

12. člen

LICENČNINE IN AVTORSKI HONORARJI

1. Licenčnine in avtorski honorarji, ki nastanejo v državi pogodbenici in se plačajo rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Take licenčnine in avtorski honorarji pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je upravičeni lastnik licenčnin in avtorskih honorarjev rezident druge države pogodbenice, tako obračunani davek ne presega:

- a) 10 odstotkov bruto zneska licenčnin in avtorskih honorarjev za uporabo ali pravico do uporabe kakršnih koli avtorskih pravic za literarno ali umetniško delo, vključno s kinematografskimi filmi, predvajanjem v živo, filmi, trakovi ali drugimi sredstvi za uporabo ali reprodukcijo v zvezi z radijskim in televizijskim predvajanjem, in za uporabo ali pravico do uporabe industrijske, komercialne ali znanstvene opreme;
- b) 15 odstotkov bruto zneska licenčnin in avtorskih honorarjev v vseh drugih primerih.

3. Izraz "licenčnine in avtorski honorarji", kot je uporabljen v tem členu, pomeni plačila vsake vrste, prejeta kot povračilo za uporabo ali pravico do uporabe kakršnih koli avtorskih pravic za literarno, umetniško ali znanstveno delo, vključno s kinematografskimi filmi, predvajanjem v živo, filmi, trakovi ali drugimi sredstvi za uporabo ali reprodukcijo v zvezi z radijskim in televizijskim predvajanjem, katerega koli patenta, blagovne znamke, vzorca ali modela, načrta, tajne formule ali postopka ali za uporabo ali pravico do uporabe industrijske, komercialne ali znanstvene opreme ali za informacije o industrijskih, komercialnih ali znanstvenih izkušnjah.

4. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik licenčnin in avtorskih honorarjev, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, v kateri licenčnine in avtorski honorarji nastanejo, prek stalne poslovne enote v njej ali v tej drugi državi opravlja samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej ter je pravica ali premoženje, v zvezi s katerim se licenčnine in avtorski honorarji plačajo, dejansko povezano s tako stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.

5. Šteje se, da so licenčnine in avtorski honorarji nastali v državi pogodbenici, kadar je plačnik ta država, politična enota, lokalna oblast ali rezident te države. Kadar pa ima oseba, ki plačuje licenčnine in avtorske honorarje, ne glede na to, ali je rezident države pogodbenice, v

državi pogodbenici stalno poslovno enoto ali stalno bazo, v zvezi s katero je nastala obveznost za plačilo licenčnin in avtorskih honorarjev ter take licenčnine in avtorske honorarje krije taka stalna poslovna enota ali stalna baza, se šteje, da so take licenčnine in avtorski honorarji nastali v državi, v kateri je stalna poslovna enota ali stalna baza.

6. Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med njima in drugo osebo znesek licenčnin in avtorskih honorarjev glede na uporabo, pravico ali informacijo, za katero se plačujejo, presega znesek, za katerega bi se sporazumela plačnik in upravičeni lastnik, če takega odnosa ne bi bilo, se določbe tega člena uporabljajo samo za zadnji omenjeni znesek. V takem primeru se presežni del plačil še naprej obdavčuje v skladu z zakonodajo vsake države pogodbenice, pri čemer je treba upoštevati druge določbe te konvencije.

13. člen

KAPITALSKI DOBIČKI

1. Dobiček, ki ga rezident države pogodbenice ustvari z odtujitvijo nepremičnin, ki so omenjene v 6. členu in so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.

2. Dobiček iz odtujitve premičnin, ki so del poslovnega premoženja stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ali premičnin, ki se nanašajo na stalno bazo, ki jo ima rezident države pogodbenice v drugi državi pogodbenici za opravljanje samostojnih osebnih storitev, vključno z dobičkom iz odtujitve take stalne poslovne enote (same ali s celotnim podjetjem) ali take stalne baze, se lahko obdavči v tej drugi državi.

3. Dobiček, ki ga podjetje države pogodbenice ustvari z odtujitvijo ladij ali letal, s katerimi se opravljajo prevozi v mednarodnem prometu, ali premičnin, ki se nanašajo na opravljanje prevozov s takimi ladjami ali letali, se obdavči samo v tej državi.

4. Dobiček, ki ga rezident države pogodbenice ustvari z odtujitvijo delnic ali primerljivih deležev v družbi, katere premoženje v glavnem ali pretežno sestavljajo nepremičnine v drugi državi pogodbenici, kot so omenjene v 6. členu, se lahko obdavči v tej drugi državi.

5. Dobiček iz odtujitve premoženja, ki ni premoženje, navedeno v prvem, drugem, tretjem in četrtem odstavku tega člena, se obdavči samo v državi pogodbenici, katere rezident je oseba, ki odtuji premoženje.

14. člen

SAMOSTOJNE OSEBNE STORITVE

1. Dohodek, ki ga dobi rezident države pogodbenice iz poklicnih storitev ali drugih samostojnih dejavnosti, se obdavči samo v tej državi, razen v naslednjih primerih, ko se tak dohodek lahko obdavči tudi v drugi državi pogodbenici:

- a) če ima v drugi državi pogodbenici stalno bazo za opravljanje svojih dejavnosti, ali
- b) če se zadržuje v drugi državi pogodbenici v obdobju ali obdobjih, ki skupno trajajo 183 dni ali več v katerem koli obdobju dvanajstih mesecev, ki se začne ali konča v

določenem davčnem letu; v takem primeru se v tej drugi državi lahko obdavči samo toliko dohodka, kot ga je dosegel s svojimi dejavnostmi v tej drugi državi.

2. Izraz "poklicne storitve" vključuje še posebej samostojne znanstvene, literarne, umetniške, izobraževalne ali pedagoške dejavnosti kot tudi samostojne dejavnosti zdravnikov, odvetnikov, inženirjev, arhitektov, zobozdravnikov in računovodij.

15. člen

ODVISNE OSEBNE STORITVE

1. Ob upoštevanju določb 16., 18., 19., 20. in 21. člena se plače, mezde in drugi podobni prejemki, ki jih dobi rezident države pogodbenice iz zaposlitve, obdavčijo samo v tej državi, razen če se zaposlitev ne izvaja v drugi državi pogodbenici. Če se zaposlitev izvaja tako, se lahko tako pridobljeni prejemki obdavčijo v tej drugi državi.

2. Ne glede na določbe prvega odstavka se prejemek, ki ga dobi rezident države pogodbenice iz zaposlitve, ki se izvaja v drugi državi pogodbenici, obdavči samo v prvi omenjeni državi, če:

- a) je prejemnik navzoč v drugi državi v obdobju ali obdobjih, ki ne presegajo skupno 183 dni v katerem koli obdobju dvanajstih mesecev, ki se začne ali konča v določenem davčnem letu, in
- b) prejemek plača delodajalec, ki ni rezident druge države, ali se plača v njegovem imenu in
- c) prejemka ne krije stalna poslovna enota ali stalna baza, ki jo ima delodajalec v drugi državi.

3. Ne glede na prejšnje določbe tega člena se lahko prejemek, ki izhaja iz zaposlitve na ladji ali letalu, s katerim podjetje države pogodbenice opravlja prevoze v mednarodnem prometu, obdavči samo v tej državi.

16. člen

PLAČILA DIREKTORJEM

Plačila direktorjem in druga podobna plačila, ki jih dobi rezident države pogodbenice kot član uprave družbe, ki je rezident druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

17. člen

UMETNIKI IN ŠPORTNIKI

1. Ne glede na določbe 14. in 15. člena se lahko dohodek, ki ga dobi rezident države pogodbenice kot nastopajoči izvajalec, kot je gledališki, filmski, radijski ali televizijski umetnik

ali glasbenik, ali kot športnik iz takšnih osebnih dejavnosti, ki jih izvaja v drugi državi pogodbenici, obdavči v tej drugi državi.

2. Kadar se dohodek iz osebnih dejavnosti, ki jih izvaja nastopajoči izvajalec ali športnik kot tak, ne pripiše samemu nastopajočemu izvajalcu ali športniku, temveč drugi osebi, se ta dohodek kljub določbam 7., 14. in 15. člena lahko obdavči v državi pogodbenici, v kateri potekajo dejavnosti nastopajočega izvajalca ali športnika.

3. Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena pa se dohodek, ki ga rezident države pogodbenice dobi iz osebnih storitev kot nastopajoči izvajalec ali športnik, obdavči samo v tej državi pogodbenici, če storitve v drugi državi pogodbenici izvaja v okviru programa kulturne ali športne izmenjave, ki ga odobrita državi pogodbenici.

18. člen

POKOJNINE

Ob upoštevanju določb drugega odstavka 19. člena se pokojnine in drugi podobni prejemki, ki se plačajo rezidentu države pogodbenice za preteklo zaposlitev, obdavčijo samo v tej državi.

19. člen

DRŽAVNA SLUŽBA

1.
 - a) Plače, mezde in drugi podobni prejemki razen pokojnin, ki jih plačuje država pogodbenica ali njena politična enota ali lokalna oblast posamezniku za storitve, ki jih opravi za to državo ali enoto ali oblast, se obdavčijo samo v tej državi.
 - b) Take plače, mezde in drugi podobni prejemki pa se obdavčijo samo v drugi državi pogodbenici, če se storitve opravljajo v tej državi in je posameznik rezident te države, ki:
 - i) je državljan te države ali
 - ii) ni postal rezident te države samo zaradi opravljanja storitev.
2.
 - a) Vsaka pokojnina, ki jo plača država pogodbenica ali njena politična enota ali lokalna oblast ali ki se plača iz njihovih skladov posamezniku za storitve, opravljene za to državo ali enoto ali oblast, se obdavči samo v tej državi.
 - b) Taka pokojnina pa se obdavči samo v drugi državi pogodbenici, če je posameznik rezident in državljan te države.
3. Določbe 15., 16., 17. in 18. člena se uporabljajo za plače, mezde in druge podobne prejemke ter za pokojnine za storitve, opravljene v zvezi s posli države pogodbenice ali njene politične enote ali lokalne oblasti.

20. člen

PROFESORJI, UČITELJI IN RAZISKOVALCI

1. Posameznik, ki je ali je bil tik pred obiskom države pogodbenice rezident druge države pogodbenice in na povabilo univerze, višje oziroma visoke šole, šole ali druge podobne izobraževalne ustanove, ki jo priznava pristojni organ prve omenjene države pogodbenice, obišče prvo omenjeno državo pogodbenico za obdobje, ki ni daljše od dveh let, samo zaradi poučevanja ali raziskovanja ali obojega v taki izobraževalni ustanovi, se v prvi omenjeni državi pogodbenici ne obdavči za prejemke za tako poučevanje ali raziskovanje.

2. Določbe prvega odstavka se ne uporabljajo za prejemke od raziskovanja, če tako raziskovanje posameznik izvaja predvsem v zasebno korist določene osebe ali oseb.

21. člen

ŠTUDENTI

1. Posameznik, ki je ali je bil tik pred obiskom države pogodbenice rezident druge države pogodbenice in obišče prvo omenjeno državo pogodbenico samo zaradi:

- a) študija na univerzi ali drugi priznani izobraževalni ustanovi ali
- b) usposabljanja, da bi izpolnil pogoje za opravljanje poklica oziroma dejavnosti, ali
- c) študija ali raziskovanja kot prejemnik podpore, dodatka ali nagrade vladne, verske, dobrodelne, znanstvene, literarne ali izobraževalne organizacije,

je v prvi omenjeni državi pogodbenici oproščen davka na:

- i) plačila iz tujine za svoje vzdrževanje, izobraževanje, študij, raziskovanje ali usposabljanje;
- ii) podporo, dodatek ali nagrado vladne, verske, dobrodelne, znanstvene, literarne ali izobraževalne organizacije.

2. Glede podpor, štipendij in prejemkov iz zaposlitve, ki niso zajeti v prvem odstavku tega člena, je študent ali pripravnik med takim izobraževanjem ali usposabljanjem upravičen do enakih oprostitev, olajšav ali zmanjšanj za davke, kot jih imajo rezidenti države pogodbenice, v kateri je na obisku.

22. člen

DRUGI DOHODKI

1. Deli dohodka rezidenta države pogodbenice, ki nastanejo kjer koli in niso obravnavani v predhodnih členih te konvencije, se obdavčijo samo v tej državi.

2. Določbe prvega odstavka se ne uporabljajo za dohodek, ki ni dohodek iz nepremičnin, kot so opredeljene v drugem odstavku 6. člena, če prejemnik takega dohodka, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej ali

v tej drugi državi opravlja samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej in je pravica ali premoženje, za katero se plača dohodek, dejansko povezano s tako stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.

23. člen

ODPRAVA DVOJNEGA OBDAVČEVANJA

1. Dvojno obdavčevanje se odpravi tako:

- a) kadar rezident države pogodbenice dobi dohodek, ki se v skladu z določbami te konvencije lahko obdavči v drugi državi pogodbenici, prva omenjena država dovoli kot odbitek od davka od dohodka tega rezidenta znesek, ki je enak davku od dohodka, plačanemu v tej drugi državi.

Tak odbitek v nobenem primeru ne sme presežati tistega dela davka od dohodka, ki je bil izračunan pred odbitkom, pripisanim dohodku, odvisno od primera, ki se lahko obdavči v tej drugi državi;

- b) kadar je v skladu s katero koli določbo te konvencije dohodek, ki ga dobi rezident države pogodbenice, oproščen davka v tej državi, lahko ta država pri izračunu davka od preostalega dohodka takega rezidenta vseeno upošteva oproščeni dohodek.

2. Za namene pododstavka a) prvega odstavka se šteje, da izraz "davek, plačan v drugi državi pogodbenici" vključuje kakršen koli znesek, ki bi ga bilo treba plačati v tej državi pogodbenici, a je bil znižan ali oproščen v skladu s posebno zakonodajo o spodbudah za pospeševanje gospodarskega razvoja v taki državi, ki velja na datum podpisa te konvencije. Določbe tega odstavka se uporabljajo samo v obdobju desetih let, ki se začne prvi dan januarja obdavčljivega leta, ki sledi letu, v katerem začne veljati konvencija. To obdobje lahko pristojna organa s skupnim dogovorom podaljšata.

24. člen

ENAKO OBRAVNAVANJE

1. Državljeni države pogodbenice ne smejo biti v drugi državi pogodbenici zavezani kakršnemu koli obdavčevanju ali kakršni koli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kot so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve za državljane te druge države v enakih okoliščinah, še zlasti glede rezidentstva. Ta določba se ne glede na določbe 1. člena uporablja tudi za osebe, ki niso rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.

2. Obdavčevanje stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ne sme biti manj ugodno v tej drugi državi, kot je obdavčevanje podjetij te druge države, ki opravljajo enake dejavnosti. Ta določba se ne razlaga, kot da zavezuje državo pogodbenico, da prizna rezidentom druge države pogodbenice kakršne koli osebne olajšave, druge olajšave in zmanjšanja za davčne namene zaradi osebnega stanja ali družinskih obveznosti, ki jih priznava svojim rezidentom.

3. Razen kadar se uporabljajo določbe prvega odstavka 9. člena, šestega odstavka 11. člena ali šestega odstavka 12. člena, se obresti, licenčnine in avtorski honorarji ter druga izplačila, ki jih plača podjetje države pogodbenice rezidentu druge države pogodbenice, pri določanju obdavčljivega dobička takega podjetja odbijejo pod istimi pogoji, kot če bi bili plačani rezidentu prve omenjene države.

4. Podjetja države pogodbenice, katerih kapital je v celoti ali delno, neposredno ali posredno v lasti ali pod nadzorom enega ali več rezidentov druge države pogodbenice, ne smejo biti v prvi omenjeni državi zavezana kakršnemu koli obdavčevanju ali kakršni koli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kot so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve do drugih podobnih podjetij prve omenjene države.

5. Določbe tega člena se uporabljajo samo za davke iz te konvencije.

25. člen

POSTOPEK SKUPNEGA DOGOVORA

1. Kadar oseba meni, da imajo ali bodo imela dejanja ene ali obeh držav pogodbenic zanjo za posledico obdavčevanje, ki ni v skladu z določbami te konvencije, lahko ne glede na sredstva, ki ji jih omogoča domače pravo teh držav, predloži zadevo pristojnemu organu države pogodbenice, katere rezident je, ali če se njen primer nanaša na prvi odstavek 24. člena, tiste države pogodbenice, katere državljan je. Zadeva mora biti predložena v treh letih od prvega uradnega obvestila o dejanju, ki je imelo za posledico obdavčevanje, ki ni v skladu z določbami konvencije.

2. Pristojni organ si, če se mu zdi ugovor upravičen in če sam ne more priti do zadovoljive rešitve, prizadeva rešiti primer s skupnim dogovorom s pristojnim organom druge države pogodbenice z namenom izogniti se obdavčevanju, ki ni v skladu s konvencijo.

Naslednji drugi stavek drugega odstavka 16. člena MLI se uporablja za to konvencijo:

16. ČLEN MLI – POSTOPEK SKUPNEGA DOGOVARJANJA

Vsak doseženi dogovor se izvaja ne glede na roke v domačem pravu *držav pogodbenic*.

3. Pristojna organa držav pogodbenic si prizadevata s skupnim dogovorom razrešiti kakršne koli težave ali dvome, ki nastanejo pri razlagi ali uporabi konvencije. Prav tako se lahko med seboj posvetujeta o odpravi dvojnega obdavčevanja v primerih, ki jih konvencija ne predvideva.

4. Pristojna organa držav pogodbenic lahko neposredno komunicirata med seboj, da bi dosegla dogovor v smislu prejšnjih odstavkov.

26. člen

IZMENJAVA INFORMACIJ

1. Pristojna organa držav pogodbenic si izmenjavata take informacije, ki so potrebne za izvajanje določb te konvencije ali domače zakonodaje držav pogodbenic glede davkov, za katere se uporablja konvencija, če obdavčevanje na tej podlagi ni v nasprotju s konvencijo. Izmenjava informacij ni omejena s 1. členom. Vsaka informacija, ki jo prejme država pogodbenica, se obravnava kot tajnost na isti način kot informacije, pridobljene po domači zakonodaji te države, in se razkrije samo osebam ali organom (vključno s sodišči in upravnimi organi), udeleženi pri odmeri ali pobiranju, izterjavi ali pregonu ali pri odločanju o pritožbah glede davkov, za katere se uporablja konvencija. Te osebe ali organi uporabljajo informacije samo v te namene. Informacije lahko razkrijejo v sodnih postopkih ali pri sodnih odločitvah.

2. V nobenem primeru se določbe prvega odstavka ne razlagajo, kot da nalagajo državi pogodbenici obveznost:

- a) da izvaja upravne ukrepe, ki niso v skladu z zakonodajo in upravno prakso te ali druge države pogodbenice,
- b) da priskrbi informacije, ki jih ni mogoče dobiti po zakonski ali običajni upravni poti te ali druge države pogodbenice,
- c) da priskrbi informacije, ki bi razkrile kakršno koli trgovinsko, poslovno, industrijsko, komercialno ali poklicno skrivnost ali trgovinske postopke, ali informacije, katerih razkritje bi bilo v nasprotju z javnim redom.

27. člen

ČLANI DIPLOMATSKIH PREDSTAVNIŠTEV IN KONZULATOV

Nobena določba te konvencije ne vpliva na davčne ugodnosti članov diplomatskih predstavništva ali konzulatov po splošnih pravilih mednarodnega prava ali določbah posebnih sporazumov.

Naslednji prvi odstavek 7. člena MLI se uporablja in prevlada nad določbami te konvencije:

7. ČLEN MLI – PREPREČEVANJE ZLORAB MEDNARODNIH SPORAZUMOV

(Določba testa glavnega namena)

Ne glede na katere koli določbe *konvencije* se ugodnost po *konvenciji* v zvezi z delom *dohodka* ne prizna, če je ob upoštevanju vseh ustreznih dejstev in okoliščin mogoče sklepati, da je bila pridobitev te ugodnosti eden od glavnih namenov katerega koli dogovora ali transakcije, na podlagi katerega je bila neposredno ali posredno pridobljena ta ugodnost, razen če se ne ugotovi, da bi bilo priznavanje take ugodnosti v teh okoliščinah skladno s cilji in nameni ustreznih določb *konvencije*.

28. člen

ZAČETEK VELJAVNOSTI

1. Vsaka država pogodbenica drugo uradno obvesti, da so končani postopki, ki so po njenem pravu potrebni za začetek veljavnosti te konvencije. Ta konvencija začne veljati na datum zadnjega uradnega obvestila.

2. Določbe te konvencije se uporabljajo:

- a) v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, za zneske dohodka, dobljene prvi dan januarja ali po njem v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem začne veljati konvencija, in
- b) v zvezi z drugimi davki od dohodka za take davke, ki se obračunajo:
 - i) v Sloveniji za katero koli davčno leto in
 - ii) na Tajskem za katero koli davčno leto ali obračunsko obdobje,

ki se začne prvi dan januarja ali po njem v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem začne veljati konvencija.

29. člen

PRENEHANJE VELJAVNOSTI

1. Ta konvencija velja za nedoločen čas, vendar lahko katera koli država pogodbenica drugi državi pogodbenici po diplomatski poti pošlje pisno obvestilo o odpovedi 30. junija ali pred tem v katerem koli koledarskem letu po petih letih od datuma začetka veljavnosti konvencije.

2. V takem primeru se konvencija preneha uporabljati:

- a) v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, za zneske dohodka, dobljene prvi dan januarja ali po njem v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem je bilo dano obvestilo o odpovedi, in
- b) v zvezi z drugimi davki od dohodka za take davke, ki se obračunajo:
 - i) v Sloveniji za katero koli davčno leto in
 - ii) na Tajskem za katero koli davčno leto ali obračunsko obdobje,

ki se začne prvi dan januarja ali po njem v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem je bilo dano obvestilo o odpovedi.

V DOKAZ NAVEDENEGA sta podpisana, ki sta bila za to pravilno pooblaščenata, podpisala to konvencijo.

Sestavljeno v dveh izvornikih v Ljubljani dne 11. julija 2003 v slovenskem, tajskem in angleškem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako verodostojna. Pri različni razlagi besedil prevlada angleško besedilo.

Za Vlado
Republike Slovenije:
Dr. Dimitrij Rupel
minister za zunanje zadeve

Za Vlado
Kraljevine Tajske:
Dr. Surakiart Sathirathai I. r.
minister za zunanje zadeve